

LETA Zeleno se vrača
BLAGINJE v rolete,
 v globoki senci
 sezona.

Svet, čudovita luknja
izdolbena od sonca.
Kost ladje je zaprta
v žrelu valov,
poti so odrevene
pred belino grobov.

Kos poti naprej, v obokanih prostorih z mesom
mesar počasi s sekuro
meri čas.

Daniel Stroj

Daniel Stroj se je rodil leta 1943 v Plznu. Od leta 1968 živi v Münchnu. Debitiral je na večerih nove poezije v praškem Luxoru (1964). Objavljal je v številnih revijah, ki so do leta 1968 izhajale v domovini in kasneje v eksilnih časopisih v Zahodni Nemčiji, Švici, Združenih državah Amerike. Pesmi, napisane v letih 1964–1974, je pod naslovom Dlan, polna upanja izdal leta 1975 v New Yorku. Istega leta je izšla v Münchnu zbirka Spovednice in moja zvezda. Leta 1977 je izšla zbirka Sveče do jutra in naslednje leto Orgije žalosti, obe v Münchnu. Pripravil je tudi Antologijo češke zamejske poezije 1979. Leta 1977 je ustanovil založbo Poezija zunaj domovine, kjer je izšlo do danes več pomembnih pesniških zbirk.

DEMOKRATI Naš položaj je jasen Stojimo
SMO na načelih demokracije svobode
 vseh svobod razglasov in oktober –
 – ta naš, da se razumemo – je izhodiščna
 točka naše poti
SOCIALIZEM S ČLOVEŠKO PODOBO
JE MONSTRUM
kot tudi vsakršen socializem ideološka
hinavščina dialektična prevara
a Listina nekakšna domača blodna celica
kar naj odstopi Zavladal bo mir ki ga
potrebujemo za uresničitev naših najbolj
iskrenih ciljev ...
Pesniki povezani med sabo se klatijo
v izgnanstvu in predavajo na univerzah
zahodnega sveta in zbirajo diplome

priznanja in nagrade kar naj umolknejo Nihče
jim ne zavida nihče Slavčkov glas se oglasi
o kulturi v trenutku po športni oddaji
Vse v popolni lepoti
zazveni kot svobodna izjava ki je ne odrekamo
sami sebi Demokracija mora dobiti priložnost
da svet pretrese tako je to Masaryk je rekel da
potrebujemo petdeset let Kako se je zmotil

GRADITI Hotel je graditi most S pesmimi Besedami
MOST Psovkami Zbiral je črke Jih presajal
Skrbno jih je zgnetel v kocke
in v oboke Tarnal je
ko je moral v nekem trenutku odstraniti
krožec nad črko u da bi se črke
lepše ujemale
Ničesar ni zgradil Most
je postal njegov sen Jezik ki si ga je izbral
za zidavo se ni dal zlečiti Drobil se je
v prah

Ivan Wernisch

Ivan Wernisch se je rodil leta 1942 v Pragi. Po končani Višji trgovski šoli je menjal številne poklice. Bil je betonski delavec, reklamni agent, tesar, rudar, delavec na gradbišču metroja, nočni čuvaj. Debitiral je leta 1958 v časopisu Kultura. Prvo pesniško zbirko Kam leti nebo je objavil leta 1961. Sledile so: Tolažba (1963), Zimski grad (1965), Gluhi breg (1967), Lutke (1970). Zbirka Kralj nedolžnih otročičkov leta 1972 ni izšla, ker je založnik razdril pogodbo. Dve zbirki sta mu ostali v rokopisu, v tujini je izdal izbor iz svoje poezije, ki je nastala v letih 1971–1977. Med prepovedjo pisanja in objavljanja je prevajal iz več svetovnih jezikov. Novembra lani mu je pri založbi Mlada fronta izšla pesniška zbirka Včerajšnji dan ...

POKRAJINA Slednjič je dočakal mož
NA KONCU ZIME svojo vrv:
Samo še klin –
čez ribnik valijo sode
otroci se drsajo
ženska nosi otep
Piha mi pod plašč.